

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8CdoPr/5/2023
Identifikačné číslo spisu:	8720201756
Dátum vydania rozhodnutia:	15.05.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8720201756.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: U. D., narodenej XX. I. XXXX, T., J.W. XXX/XX, zastúpenej advokátom JUDr. Milanom Szöllössym, Košice, Mlynská 28, proti žalovanému: EUROPAM PJ s.r.o., Bardejov, Priemyselná 3846, IČO: 46 311 432, zastúpený JUDr. Martinom Staroňom, advokátom so sídlom Hlavná 89, 080 01 Prešov o určenie miery zodpovednosti za škodu pri pracovnom úraze s prísl., o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 24. apríla 2023 č. k. 7CoPr/4/2022-281, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyni p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu .

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 08. marca 2022, č.k. 20Cpr/10/2020-201, ktorým súd určil, že žalovaný ako zamestnávateľ zodpovedá za pracovný úraz zamestnanca C. D., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom J. Č.. XXX/XX, T., ktorý mu vznikol dňa 16.6.2018 v rozsahu 100% a priznal žalobkyni voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Odvolací súd priznal žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že manžel žalobkyne C. uzavrel dňa 14. apríla 2018 so žalovaným dohodu o vykonaní práce v zmysle ust. § 226 a nasl. zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce (ďalej len „ZP“), na vykonanie pomocných stavebných prác v rozsahu maximálne 350 hodín ročne v období od 14. apríla 2018 do 31. decembra 2018. Podľa žaloby dňa 16. júna 2018 manžel žalobkyne pracoval na rekonštrukcii stavby polyfunkčného apartmánového domu vo Vysokých Tatrách v Starom Smokovci, kde mal pri búracích prácach pomocou ručného elektrického zbíjacieho kladiva vyzbíjať výplňový betón, aby sa odhalili ocelové výstuhy v celom priereze stropného prievlaku, ktorý sa potom mal autožeriavom bezpečne preniesť a pripraviť na odvoz zo staveniska. Manžel žalobkyne s kolegom E. P. pomocou ručného elektrického kladiva vo vyznačenom mieste obvodovej steny budovy rozbíjali betón na prievlaku, pričom postupovali zhora smerom dole a pri práci s

elektrickým kladivom sa striedali. Po rozbití niekoľkých centimetroch betónu do hĺbky sa objavili železné strmienka a vrchné prúty výstuže. Nakoľko im tieto železné prúty pri práci s elektrickým kladivom sťažovali rozbíjanie betónu, E. P. sa rozhodol výstuž odrezať uhlovou brúskou. Po vyrezaní výstuže pokračovali v rozbíjaní prievlaku. Následne si spravili prestávku na oddych a zdržiavali sa v blízkosti zaparkovaného mini bagra na strope chodby. V tom okamihu došlo k ulomeniu prievlaku v tej časti, na ktorej práve pracovali, pravá časť prievlaku o dĺžke 2,1 m sa kyvadlovým pohybom zviezla dole, zrazila a zlomila jednu stojku podpernej konštrukcie, čo malo za následok zborenie celého podperného systému. Následkom toho došlo k pádu zvyšnej časti prievlaku a stropnej dosky na podlahu. Ľavá časť prievlaku ostala visieť na strope nad nosným stĺpom. Prievlak bol v ľavej časti len voľne uložený na klznom spoji na stropnom paneli v mieste nosného stĺpa. Pri páde prievlaku došlo k nadvihnutiu jeho ľavého konca o dĺžke cca 1,4 m, na ktorom práve v tom čase stál mini bager. Prievlak spolu so stropnou doskou vytvorili po páde naklonenú rovinu. Žalobca sa po šikmej ploche prievlaku a stropnej dosky zošmykol dole na podlahu, pričom ho zasiahlo množstvo stavebnej sutiny zo stropu a taktiež ho privalil mini bager, ktorý sa zosunul po tejto ploche, čím mu bolo spôsobené polytraumatické poranenie tela. Manžel žalobkyne sa následne podroboval náročnej liečbe a dňa 26. augusta 2019 v NsP sv. Jakuba v Bardejove po septických komplikáciách zomrel.

3. Z rozsudku Okresného súdu Poprad zo 06. mája 2021 sp. zn. 8T 45/2020 vyplýva, že E. P. bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona (ďalej len „TZ“), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu uloženého trestu na skúšobnú dobu 20 mesiacov. Popis skutku v rozsudku uvádza, že dňa 16. júna 2018 v čase okolo 10:45 hod. v objekte stavby polyfunkčného apartmánového domu vo Vysokých Tatrách, v Starom Smokovci, pri búracích prácach ako pomocný stavebný robotník vykonával činnosť v rozpore s technologickým postupom tým, že vo výške 3,3 metra na stropnej konštrukcii, po rozbití betónu elektrickým kladivom, oddelil uhlovou brúskou železné strmienka - prúty, čím došlo ku zníženiu prierezovej plochy nosníka, vzniku medzného stavu únosnosti a následne k porušeniu celistvosti prievlaku, strate stability aj celej podpernej konštrukcie, kde na to sa ulomila stropná doska, na ktorej sa nachádzal aj pracovník C. D.L., zamestnaný ako pomocný stavebný robotník a stavebný stroj - minibager. C. D. a minibager spadli dole na zem spolu so stavebnou suťou, kde stavebný stroj pritlačil poškodeného pracovníka C. D., ktorý utrpel ťažké poranenia, v dôsledku toho, že obvinený E. P. porušil predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci podľa § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 124/2006 Z. z. v znení neskorších predpisov v nadväznosti na bod 7 Postup prác, šiesta odrážka Technologického postupu búracích prác na stavbe Polyfunkčný apartmánový dom Starý Smokovec - Vysoké Tatry, vydaný zamestnávateľom dňa 17. mája 2018, keď vykonával pracovnú činnosť v rozpore s pokynmi nadriadeného pracovníka, bezpečnými pracovnými postupmi a svojvoľne prerezal elektrickou uhlovou brúskou železné výstuže, ktoré boli v hornej časti prievlaku, prerezal a odstránil časť strmeňov, ktoré zabezpečovali pevnosť a stabilitu prievlaku a teda nepostupoval podľa technologického postupu búracích prác, keď oddeliť železné výstuže mohol až po pokyne nadriadeného, keď by bola demontovaná časť prievlaku zaistená pomocou viazacích prostriedkov proti pádu autožeriavom.

4. Súd prvej inštancie mal za to, že napriek tomu, že manžel žalobkyne pri práci nepoužil predpísané osobné ochranné prostriedky proti pádu - t.j. bezpečnostný postroj, lano, skobu a karabínku, vzhľadom na skutočnosť, že došlo k preukázateľnému porušeniu pracovných povinností ďalšieho zamestnanca žalovaného a naopak nebolo preukázané splnenie povinností žalovaného ako zamestnávateľa, ktorý mal dbať na to, aby sa dodržal technologický postup prác, nemožno určiť žiadnu mieru zodpovednosti samotného poškodeného C. D.. Zhodnotiac vykonané dokazovanie dospel k záveru, že k poškodeniu zdravia manžela žalobkyne došlo pri plnení pracovných úloh a za vzniknutú škodu zodpovedá v určenom rozsahu žalovaný ako jeho zamestnávateľ. Na tejto skutočnosti nič nemení ani uznanie viny u E. P., ktorý bol zamestnancom žalovaného a vykonával prácu v mene žalovaného na pracovisku označenom žalovaným. Inšpektor práce konštatoval, že zo strany poškodeného C. D. nedošlo k žiadnym porušeniam zásad bezpečnosti práce a naopak problematické bolo umiestnenie minibagra, pričom aj v tomto prípade možno konštatovať zodpovednosť žalovaného. Žalovaný podľa súdu prvej inštancie nepreukázal žiaden liberačný dôvod v zmysle § 196 ZP.

5. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovým a právnym posúdením súdu prvej inštancie. Podľa neho je nesporné, že v danej veci išlo o pracovný úraz podľa § 195 ods. 2 ZP. Vo svojom odôvodnení sa zaoberal, či na strane žalovaného existujú okolnosti umožňujúce mu zbavenie sa zodpovednosti za škodu v celom rozsahu. Podľa jeho názoru osobou, ktorá vykonávala pracovnú činnosť v rozpore s pokynmi nadriadeného pracovníka, bezpečnými pracovnými postupmi a v rozpore s technologickým postupom búracích prác, bol E. P., čo priamo vyplýva z protokolu Inšpektorátu práce Prešov o vyšetrení príčin vzniku pracovného úrazu zo dňa 19. novembra 2018. Bol to práve E. P., ktorý pri búraní betónového prievlaku prerezal uhlovou brúskou železnú výstuž, ktoré boli v hornej časti prievlaku a prerezal a odstránil aj časť strmeňov, ktoré v čase úrazu zabezpečovali prievlak voči ťahovým silám v mieste delenia. Túto činnosť pritom mohol vykonať až po uviazaní delenej časti prievlaku pomocou viazacích prostriedkov na autožeriav. O tom bol oboznámený majstrom v ranných hodinách pri prideľovaní práce. E. P. ku všetkým zisteným skutočnostiam a nedostatkom uvedeným v prerokovanom protokole dňa 20. novembra 2018 vyjadril súhlas, čo potvrdil aj svojim podpisom.

6. K rozsudku Okresného súdu Poprad zo 06. mája 2021 sp. zn. 8T 45/2020 odvolací súd uviedol, že E. P. vo svojich výpovediach v prípravnom konaní počas konfrontácie medzi ním a svedkom D. T., ako aj na hlavnom pojednávaní trval na tom, že jeho konaním nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu, teda zavinenie. V kritickej situácii odrezal výstuž na priamu výzvu nadriadeného majstra a keďže bol zamestnancom, bol povinný realizovať jeho pokyny v pracovnom čase. Voči tomuto rozsudku, E. P. podal odvolanie, avšak v priebehu odvolacieho konania zomrel dňa 28. decembra 2021. Krajský súd v Prešove preto uznesením z 01. februára 2022 č.k. 9To 18/2021-779 uvedený rozsudok v celom rozsahu zrušil a podľa § 281 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku (ďalej len „TP“) z dôvodov uvedených v § 9 ods. 1 písm. d) TP zastavil trestné stíhanie vedené proti obžalovanému E. P..

7. Keďže žalovaný hodnoverným spôsobom nepreukázal existenciu čo i len čiastočného zbavenia sa zodpovednosti za škodu na zdraví pri pracovnom úraze manžela žalobkyne C. D., keďže táto bola spôsobená porušením povinnosti zo strany iného zamestnanca žalovaného, podľa záveru odvolacieho súdu žalovaný zodpovedá za pracovný úraz zamestnanca C. D. v rozsahu 100 %.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas dovolanie z dôvodu uvedeného v § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Úvodom zopakoval priebeh doterajšieho konania vrátane ním uplatnených námietok v odvolacom konaní. Podľa neho boli v tomto prípade splnené všetky zákonné dôvody na úplnú liberáciu zamestnávateľa tým, že preukázal, že C. D. svojim zavinením porušil právne predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, nepoužil predpísané ochranné osobné prostriedky proti pádu. Bolo preukázané, že ako zamestnávateľ znalosť BOZP sústavne vyžadoval a kontroloval. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, že zamestnanci pri práci použili vlastný postup namiesto prepísaného, a teda porušili pokyny zamestnávateľa. Z tohto dôvodu je presvedčený, že uniesol dôkazné bremeno, že obaja poškodení zamestnanci konali v rozpore s BOZP a pokynmi zamestnávateľa a bez istenia. Súd prvej inštancie nepripustil výsluch svedka p. T., ktorý bol nadriadený poškodeným zamestnancom, ktorý by vypovedal o jeho pokynoch a upozorneniach poškodeným. Tento výsluch však súd prvej inštancie nepripustil a následne konštatoval, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno. Postup poškodených v rozpore s pokynmi nadriadeného pracovníka, stavebnými a technologickými postupmi, s ktorými boli preukázateľne oboznámení, preukazuje Protokol Inšpektorátu práce Prešov z 19. novembra 2018. Okrem toho bol zamestnanec E. P. právoplatne odsúdený za trestný čin ublíženie na zdraví, čo však súdy nebrali do úvahy.

9. Následne dovolateľ uviedol tri otázky, od vyriešenia ktorých podľa neho záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a to vrátane ním navrhnutých odpovedí: 1. Je osobou, ktorá vykonávala pracovnú činnosť v rozpore s pokynmi nadriadeného pracovníka, bezpečnými pracovnými postupmi a v rozpore s technologickým postupom búracích prác, len zamestnanec, ktorý bol za svoj skutok právoplatne odsúdený v trestnom konaní, alebo aj ďalší zamestnanec, ktorý sa rovnakým dielom podieľal na výkone tej istej pracovnej činnosti v rozpore s pokynmi nadriadeného pracovníka, bezpečnými pracovnými postupmi a v rozpore s technologickým postupom búracích prác a spôsobil tak pracovný úraz? 2.

Zodpovedá zamestnávateľ za škodu spôsobenú zamestnancovi pracovným úrazom, ak osobou, ktorá vykonávala pracovnú činnosť v rozpore s pokynmi nadriadeného pracovníka, bezpečnými pracovnými postupmi a v rozpore s technologickým postupom búracích prác, nebol len zamestnanec, ktorý bol za svoj skutok právoplatne odsúdený v trestnom konaní, ale bol aj ďalší zamestnanec - samotný poškodený (manžel žalobkyne), ktorý sa rovnakým dielom podieľal na výkone tej istej pracovnej činnosti v rozpore?

3. Ak zodpovedá zamestnávateľ za škodu spôsobenú zamestnancovi pracovným úrazom, ak osobou, ktorá vykonávala pracovnú činnosť v rozpore s pokynmi nadriadeného pracovníka, bezpečnými pracovnými postupmi a v rozpore s technologickým postupom búracích prác, nebol zamestnanec, ktorý bol za svoj skutok právoplatne odsúdený v trestnom konaní, ale bol aj ďalší zamestnanec - samotný poškodený (manžel žalobkyne), ktorý sa rovnakým dielom podieľal na výkone tej istej pracovnej činnosti v rozpore s pokynmi nadriadeného pracovníka, bezpečnými pracovnými postupmi a v rozpore s technologickým postupom búracích prác a spôsobil tak pracovný úraz, je miera zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze 100% alebo nižšia?“ Záverom navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Žalobkyňa zastáva názor, že žalovaným položené otázky predpokladajú skutkový záver, že poškodený C. D. sa dopustil protiprávneho konania, ktoré malo byť príčinou pracovného úrazu. K tomuto záveru však dovolací súd podľa nej nedošiel. Jediná osoba, ktorá vykonala pracovnú činnosť v rozpore s pokynmi nadriadeného pracovníka, bezpečnými pracovnými postupmi a technologickým postupom bol E. P., čo sám potvrdil svojim podpisom v protokole. U C. D. nebolo zistené protiprávne konanie, ktoré by bolo príčinou pracovného úrazu. Žalovaný teda neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia. Zo strany 4 Protokolu Inšpektorátu práce Prešov z 19. novembra 2018 podľa nej vyplýva, že zo strany poškodeného C. D. neboli zistené žiadne nedostatky. Žalovaný prostredníctvom svojho konateľa H. D. súhlasil so závermi vyplývajúcimi z uvedeného protokolu. Tento postoj účelovo zmenil až v súdnom konaní z dôvodu zbavenia sa zodpovednosti za pracovný úraz. Otázky položené žalovaným rozporujú zistený skutkový stav, keďže predpokladajú protiprávne konanie poškodeného, ktoré dovolací súd nezistil. Preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) dovolanie podľa § 447 písm. f) odmietol.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dovolanie odmietol podľa § 447, písm. f) CSP, pretože nebolo odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

12. Podľa § 421 ods. 1, písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

13. Žalovaný položil dovolaciemu súdu nasledujúce otázky: 1. Je osobou, ktorá vykonávala pracovnú činnosť v rozpore s pokynmi nadriadeného pracovníka, bezpečnými pracovnými postupmi a v rozpore s technologickým postupom búracích prác, len zamestnanec, ktorý bol za svoj skutok právoplatne odsúdený v trestnom konaní, alebo aj ďalší zamestnanec, ktorý sa rovnakým dielom podieľal na výkone tej istej pracovnej činnosti v rozpore s pokynmi nadriadeného pracovníka, bezpečnými pracovnými postupmi a v rozpore s technologickým postupom búracích prác a spôsobil tak pracovný úraz? 2. Zodpovedá zamestnávateľ za škodu spôsobenú zamestnancovi pracovným úrazom, ak osobou, ktorá vykonávala pracovnú činnosť v rozpore s pokynmi nadriadeného pracovníka, bezpečnými pracovnými postupmi a v rozpore s technologickým postupom búracích prác, nebol len zamestnanec, ktorý bol za svoj skutok právoplatne odsúdený v trestnom konaní, ale bol aj ďalší zamestnanec - samotný poškodený (manžel žalobkyne), ktorý sa rovnakým dielom podieľal na výkone tej istej pracovnej činnosti v rozpore?

3. Ak zodpovedá zamestnávateľ za škodu spôsobenú zamestnancovi pracovným úrazom, ak osobu, ktorá vykonávala pracovnú činnosť v rozpore s pokynmi nadriadeného pracovníka, bezpečnými pracovnými postupmi a v rozpore s technologickým postupom búracích prác, nebol zamestnanec, ktorý bol za svoj skutok právoplatne odsúdený v trestnom konaní, ale bol aj ďalší zamestnanec - samotný poškodený (manžel žalobkyne), ktorý sa rovnakým dielom podieľal na výkone tej istej pracovnej činnosti v rozpore s pokynmi nadriadeného pracovníka, bezpečnými pracovnými postupmi a v rozpore s technologickým postupom búracích prác a spôsobil tak pracovný úraz, je miera zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze 100% alebo nižšia?“

14. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva (ex officio) dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. V neposlednom rade je dovolací súd viazaný aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

15. Dovolací súd zistil, že odvolací súd v bode 6 odôvodnenia uviedol, že : „ Z protokolu Inšpektorátu práce Prešov zo dňa 19.11.2018 (Protokol o vyšetroaní príčin vzniku pracovného úrazu“) bolo zistené, že zo strany poškodeného C. D. neboli zistené nedostatky a rovnako neboli zistené nedostatky zo strany žalovaného. Boli zistené nedostatky zo strany E. P., ktorý porušil povinnosti zamestnanca podľa § 12 ods. 2 písm. a) zákona č. 124/2006 Z.z., a to napriek tomu, že s predpísaným technologickým postupom bol preukázateľne oboznámený. E. P. s obsahom protokolu súhlasil a žalovaný obsah protokolu vzal na vedomie“. Tomuto skutkovému zisteniu zodpovedá záver odvolacieho súdu v bode 35, kde uviedol, že : „... žalovaný hodnoverným spôsobom nepreukázal existenciu čo i len čiastočného zbavenia sa zodpovednosti za škodu na zdraví pri pracovnom úraze manžela žalobkyne C. D., nakoľko táto bola spôsobená porušením povinnosti zo strany iného zamestnanca žalovaného....“. Z uvedeného vyplýva, že skutkové závery súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu vychádzajú z toho, že u poškodeného C. D. pri výkone práce neboli zistené nedostatky v príčinnej súvislosti so vznikom pracovného úrazu. Táto skutočnosť je výslovne konštatovaná v protokole Inšpektorátu práce Prešov č. protokolu IPV-092-39-2.2/P-J2-18, číslo úradu:012/18/IPV/B2 zo dňa 18.11.2018 na s. 4, bod G, písm. a). Dovolací súd preto z tohto záveru vychádzal a konštatuje, že žalovaným položené otázky vo svojej formulácii priamo obsahujú (predkladajú dovolaciemu súdu) tvrdenie, že poškodený C. D. porušil povinnosti zamestnanca. Z tohto dôvodu položené otázky nezodpovedajú zistenému skutkovému stavu a dovolací súd ich hodnotil ako hypotetické, bez základu vo vykonanom dokazovaní. Dovolací súd súčasne poukazuje na to, že otázka zavinienia pracovníkov na vzniknutom pracovnom úraze bola odborne vyšetrovaná v rámci pracovného úraz s ťažkou ujmom na zdraví v zmysle § 17 ods.4, písm. a) zákona č.124/2006 Z.z. o bezpečnosti a o ochrane zdravia pri práci inšpektorom práce .

16. Podľa § 196 ods.1, písm. a) zákona č. 311/2011 Zz. Zákonník práce v znení účinnom ku dňa 16.06.2018 zamestnávateľ sa zbaví zodpovednosti celkom, ak preukáže, že jedinou príčinou škody bola skutočnosť, že škoda bola spôsobená tým, že postihnutý zamestnanec svojím zaviniením porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený a ich znalosť a dodržiavanie sa sústavne vyžadovali a kontrolovali.

17. Podstatnou skutkovou okolnosťou je , že pracovný úraz vznikol v dôsledku výlučného zavinienia iného zamestnanca E. P., ktorý podľa zistení inšpektora práce : „pri búraní betónového prievlaku prerezal uhlovou brúskou železné výstuže, ktoré boli v hornej časti prievlaku ako aj prerezal a odstránil časť strmeňov, ktoré v čase úrazu zabezpečovali prievlak voči ťahovým silám v mieste delenia“. Keďže rozhodujúca príčina vzniku škody spočívala v konaní pracovníka E. P., je tým vylúčené, že by jedinou príčinou škody v zmysle § 196 ods.1, písm. a) Zákonníka práce bolo konanie poškodeného C. D..

XX. Dovolací súd konštatuje, že zodpovednosť zamestnávateľa za škodu spôsobenú pri pracovnom úraze podľa § 195 Zákonníka práce je objektívna. V dôsledku toho zamestnávateľ objektívne zodpovedá za skutočnosť, že došlo u zamestnanca pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz). Podľa § 195 ods.6 Zákonníka práce

Zamestnávateľ zodpovedá za škodu, aj keď dodržal povinnosti vyplývajúce z osobitných predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, ak sa zodpovednosti nezbaví podľa § 196 . V danom prípade nebolo preukázané, že by sa na vzniku závažného pracovného úrazu podieľal poškodený C. D..

XX. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna , ktorá má svoj základ v zistenom skutkovom stave. Aby na základe dovolania podaného podľa uvedeného ustanovenia mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), museli by byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP (2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 38/2019, 4 Cdo 32/2018, 6 Cdo 113/2017, 7 Cdo 25/2018, 8 Cdo 100/2017). K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len ak sú splnené uvedené predpoklady (po prijatí záveru o prípustnosti dovolania). Aj právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP, podobne ako predchádzajúca právna úprava, dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

20. Dovolací súd konštatuje, že žalovaným položené otázky vo vyznačených častiach obsahujú skutkový predpoklad, že C. D.Z. spôsobil vznik pracovného úrazu, ktorý nevyplýva zo skutkového stavu. Dovolacie dôvody preto neboli vymedzené v súlade s § 432 ods.1 CSP.

21. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v zmysle § 453 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalobkyni v dovolacom konaní priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (§ 255 ods. 1 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.